

DEBRECZENY GYÖRGY

hisz úgyis csak a csend

Marno Jánosnak

az égen bárányfehér paplanfelhők
jobb volna lélegeznem
vagy inkább csak létezetnem
lépegetnem a domboldalon
de itt most éppen sík a vidék
a novemberi nyár heve
füvet nyír ki a kocsmá előtt
itt kérem győr felé visz a vádli
kedves budai öregfiúk

márványos arccal az utcán
áthajtanak rajtam a zebrán a felhők
bárcsak bátorkodna a kínai
a laptopbolt mellett megénekelni
hogyan az étterem másik oldalán
ott a trafik és bazár
ahol cigarettát venni nem lehet
de ki lehet húzni a gyufát

a színes kijelzőn mindenütt
ki lehet húzgálni a versből
a szennyezett eseményhorizontot
s hogy nem kaptunk rákot
igaz virágszirmot se kaptunk
és virágesőben se volt részünk
de a szó itt ne csak a fákra
virágokra essen
ne csupán a vaskorlátnak támasztott
rozsdásodó öreg biciklire zuhanjon

bárányfehér felhők a paplankék
ég alatt aggódnak értünk
a legjobb ha csupán létezetünk
lépegetünk csendesen

DEBRECZENY GYÖRGY (1958, Budapest) könyvtáros. Legutóbbi kötetei: *területtel őrzött kutya* (Syllabux, 2014), *Csavarjuk le a tetejét!* (Bistey András Hollókövy Vajk Csaba igaz története c. prózájával közös kötetben, Nagy Lajos Kiadó, 2015), *tértivevényes csillagok* (Syllabux, 2015).

*a sík domboldal meggyilkolt fűvén
arra amerre visz a vádli
minek itt annyit dumálni
barátaim budai öregfiúk
hisz úgylis csak a csend
sűrűjébe csalja be az embert a szó*

alig tizenhat

kollázs Fenyvesi Ottó verseiből

*alig tizenhat percre a kettősponttól
szép volt a táj
piros csizmájában gyönyörködött
a délután
a vállról indítható macskák királynője
általában bizonytalan volt
boldog és kövér orfeusz
a falnak dőlve a palackba élvezett
a lényeg adott és ki van pipálva
hanyatt vágódtunk egy kiadós friss hányáson
nem nem földhányáson barátaim*

*szépek voltak a hányással kapcsolatos tájszavak
de minden olyan gyorsan történt
valahogy olyan hirtelen
alig tizenhat kettőspontnyira a perctől
délután az agytörzs enyhe nyomása
mert lehet hányni a piros csizmára
hányinger nélkül is
az erőteljes hányás az ételt
több méternyire is elrepítheti
ilyenkor tegyük a csizmát
az asztalra de több méternyire*

*alig tizenhat csizmányira a tájtól
szép volt a kettőspont
nyoma veszett a tanárnőnek
a lehető legjobb értelemben*

*hanyatt vágódtak a vágóképen
a muravidéki köcsögök összetörtek
jóestét drága aranyos újvidék
a palackba zárt nyomorúság elvett
adott és ki van pipálva végre
boldog és kövér hányinger
gyönyörködik most*

*alig tizenhat rozikában
tudjátok akiket fiatalon
agyonbaszott alig tizenhat villám*

ne tégy most semmi többet

kollázs Sós Dóra verseiből

*elegánsan oszladozik az üvöltés
magamhoz vadítom az éjszakát
tágas ég alatt képzelem el az idegen fákat
a csúcsforgalom elektrosztatikus
kollázsa is üvöltésből született*

*szélvédőre fröccsenő mosoly
rendszeridegen falevelek
áramoltatják a mocskos városokat
olvasó istenek megosztják velünk a csodát
nem akarom megkarcolni a felhőkarcolót*

*ki itt belépsz kapsold be öved
mosolyogj az üvöltő bogarakra
mindjárt vége lesz az égnek az éjszakának
ki itt belépsz hagyj fel minden erénnyel
elegánsan foszladozik az üvöltés*

*a szónak nincs neve
kergethetném de nem teszem
város körüli pályára állnak a városok
keringnek önmaguk körül
csend csendesedj ne tégy most semmi többet*

egyesült álmok

az egyesült álmokban
kisebb megszakításokkal közösült
holnap műtik szürkületkor
fitymaszűkülettel
fitymaszürkülettel
közösült pitymallatkor is
egyesítette álmai államait
fitymapitymallatkor
megmúította egyesült álmaid
az állam

elengedni végre

kollázs a Várad 2014/11. számából

az elengedés
elengedhetetlenül szükséges
a felnőtté váláshoz
mindnyájan telve bizalommal és reménnyel
a szavak végét elnyújtjuk dallamosan
a lóvásárral egybekötött
hosszú könyves hétvégén
de ma a meggyötört
piskótatekercsekre emlékezünk
játsszuk itt az öntudatos polgárt
hát ez a baj
a postán sorban álláskor megelőznek
a buborékok és a preparált zongorák
pedig írom ezeket a leveleket Ritához
és szeretném őket a főpostán feladni
ma vidámabb harangot
vagyis vidámabb hangot ütök meg
annyira szeretek gyönyörködni
egy elvadult bivalyban a jó levegőn
a falutól távoli legelőn

*a piskótatekerccs
elengedhetetlenül szükséges
a gyönyörködéshez
és a gyönyörködtetéshez
de ma az öntudatos polgárra emlékeziünk
és a lóvászárrel egybekötött
könyvtári kolligátumokra
amelyek egy fizikai egység lévén
kölcsonzészkor együtt mozognak
együtt lovagolnak
a hosszú könnyes könyves hétvégével
és Ritával aki írja ezeket a buborékokat
talán a zongorákat is ő preparálta
elvadult bivalyok a postán megelőznek
megelőlegezik a vidámabb kolompot
annyira szeretek legelészni
a falutól távoli postán
ez hát a baj
szeretném feladni ezt a harangot
és a jó levegőt*

*szeretnék minden feladást feladni
elengedni végre minden elengedést*

ilyenkor kognitív mentés idején

kollázs Vincze Ottó műveinek címeiből

*munkaruhában vesz varróleckét
a szezonális vénusz
de a felfüggesztett idő
a csillagkép mellbőségére
nem magyarázat*

*mértéktartó mozgalmi viseletben
várom az esőt
lehet hogy pionír lendülettel
csillagképeket hordozok majd?*

*lehet hogy esni fog
a nővérszobában?
pedig ilyenkor
kognitív mentés idején
víz alatt énekelni
relatív szerencse viszonylag*

itt éjszaka versek járnak

*Tandori Dezső köszöntése, csak úgy,
és persze kollázs könyvcímeiből*

*keletbe fült kísértetek
meséljetez rólam ha tudtok
vigyázz magadra ne törődj velem
a zen-lófogadáson
hosszú koporsó*

*a medvetalp
és a semmi kéz
baktatnak együtt
az éj felé*

*meghalni késő élni túl korán
nem lóverseny a zsalu sarokvasa
a feltételes megállóban
egy talált tárgyat tisztogatok épp*

*holtteste éltesse
de maradjon halott
holnaputáni esszék
ködös légvárak félálomban*

túl jól festenek holtan
mint döblingi befutó
szent lajos lánchídján
főművem a ki nem feküdt halál

a becsomagolt vízparton
a dal változásai
kilobbant sejtcsomók

ördöglakat a komplett Tandori
madárzsoké
vagy majdnem az

kedves Samu most van soha
egy regény hány halott legény
megélni késő halni túl korán
hogy aztán kísérletként a Krisztinán

itt éjszaka versek járnak
Rilke és angyalai
intermediális rajzok és koalák
Sancho Panza kerítésén

az erősebb fejlődés közelében
hét lét is kevés
de a cipőkrémmel vízre írt név
menedékjog
csodakedd krémszerda
az elutazás akár egy ittmaradás

töredékeiddel hol élsz te Hamlet?
a játék-történethez írd hozzá a vért
a rossz reménység fokára
fennáll mindig a meghívás

jaj-kiállítás
sár és vér és játék
úgy van ahogy nincs
de még így sem
a mennyezet és a padló
miért élne örökké?

*medvetavas és medvenyár
soha már
de nagy gombfocikönyvnek
születni kell
de minek?*

*a legjobb napon
ne lőj az ülő óceánra
a felhúzható medveorrok
megint messze szálltak*

*jön a járóbeteg
a zombi vissza a sírból
azt te csak hiszed bébi
hogymeghalni és megszeretni
költészetregény*

*Hérakleitosz H-ban
keserű keselyűvér
Szép Ernő zab és virághab
úgy van ahogy nincs*

*kész és félkész Kata-strófák
pályáim légvárai
bízátok az emlékezetet a halálra
bízátok rá
az egyre kisebb gyilkosságokat*

aztán kész